

Úvod

Všeobecné informácie k organizácii stretnutí k téme Synoda o synodalite vo farnosti Čaka

Vo farnosti Čaka sa uskutočnilo v priebehu dvoch mesiacov 10. stretnutí k Synode o Synodalite.

Témy boli zverejnené na internetovej stránke farnosti aj vo vývesnej tabuli pred kostolom.

Termíny stretnutí boli oznámené vopred na nedeľných sv. omšiach v rámci oznamov. Pán farár nám vysvetlil význam Synody a povzbudzoval nás k aktívnemu zapojeniu sa a vyjadreniu názoru.

Stretnutia sa konali v nedele (po litániach) a v utorok po večernej sv. omši. Na začiatku stretnutia sa prečítali zamyslenia k danej téme. Potom sme sa rozdelili do menších skupín o počte 4-5 veriacich, v rámci ktorých sme sa zamýšľali a diskutovali k danej téme. Na záver stretnutia zástupca každej skupinky odprezentoval názory a stanoviská skupiny pre všetkých účastníkov stretnutia.

Niektoré otázky k témam boli koncipované zložito, skoro až akademicky a nielen pre staršie vekové skupiny bol problém sa k nim vyjadriť. Názory a odpovede starších veriacich boli často poznačené ich životnými skúsenosťami z minulosti, čo často viedlo k porovnávaniu života vo farnosti počas ich detstva, mladosti ale aj aktívneho života, keď väčšina obyvateľov dediny chodievala pravidelne do kostola a žila s farnosťou oveľa aktívnejšie ako dnes.

Stretnutí sa zúčastňovali zväčša veriaci, ktorí pravidelne chodia na sv. omše hlavne v týždni a aktívne sa zapájajú do činností farnosti v počte cca od 10 do 20 veriacich. Veľká väčšina veriacich, ktorí chodia iba na nedeľné sv. omše sa stretnutí nezúčastňovala.

Vekové zloženie účastníkov stretnutí približne:

- veriaci nad 70 rokov a vyššie – 70%
- veriaci 50-70 rokov – 20%
- veriaci do 50 rokov – 10%

Súhrn z jednotlivých stretnutí synody vo farnosti Čaka

1. SPOLOČNÍCI NA CESTE

Pod Cirkvou rozumieme veriacich ľudí zjednotených v rámci cirkevných inštitúcií. V širšom slova zmysle je to celý Boží ľud, čiže veriaci ľudia po celom svete, ktorých Bohom je Ježiš Kristus.

Farnosť predstavuje spoločenstvo veriacich ľudí, ktorí žijú v rovnakej lokalite (obec, mesto, sídlisko) a sú zjednotení okolo miestne príslušného kňaza.

Sme malá a prestarnutá farnosť ale miesto v nej má každý. O to viac sme otvorení s láskou prijať aj tých, ktorí zatiaľ nenašli cestu k viere alebo sa od Boha vzdiali. Ako jednotlivci sme kresťania sami pre seba, v spojení a zjednutí s druhými tvoríme spoločenstvo kresťanov.

Spoločne kráčajúcich v našej farnosti môžeme označiť ľudí, ktorí okrem účasti na sv. omši udržiavajú aj dobré medzilidské vzťahy a zaujímajú sa o bežný život ľudí v svojom okolí a vzájomne si aj pomáhajú, napr. rodiny, susedia, priatelia, členovia spevokolu a pod.

Ako osoby vzdialené od farnosti vidíme tých, ktorí chodia do kostola príležitostne napr. na veľké sviatky, krsty, pohreby preto, „že sa to patrí“, nie z vnútornej potreby žiť vieru. Ďalej ľudí, ktorí vyrastali buď v neveriacich rodinách alebo aj vo veriacich, ktorí vieru v minulosti praktizovali (napr. kým žili v obci s rodičmi) ale po osamostatnení sa, sa od cirkvi vzdiali.

Našej farnosti chýba širšie vzájomné spolužitie, udržiavanie jednoty, aktívnejšia účasť na živote farnosti väčšieho počtu veriacich, ktorí aj chodievajú do kostola ale nezapájajú sa do praktickej pomoci a potrieb farnosti. Ako negatívne vnímame, že sú medzi farníkmi vytvorené „skupinky ľudí“, ktoré sú pre iných uzavreté. Ak sa prisťahujú do farnosti noví ľudia, môžu sa cítiť neprijatí z dôvodu, že tu nikoho nepoznajú. Mali by sme byť voči nim otvorení a aktívny a cez ľudský záujem im ponúknuť spoluúčasť v našom farskom spoločenstve, osobitne ak sú to veriaci ľudia.

Pozitívne v našej farnosti hodnotíme fakty, že napriek dlhodobému poklesu obyvateľov aktívneho veku v našej obci, máme ešte stále zopár obetavých veriacich, ktorí sa aktívne zapájajú a pomáhajú pri slávení sv. omší a to konkrétne: stála kostolníčka, organista, spevokol, veriaci, ktorí majú na starosti upratovanie, lektori, ministranti, upratovacie skupinky. Horšie je to však už s nástupníctvom pre zabezpečenie ktorejkoľvek služby. Nemáme napríklad zabezpečenú kontinuitu pre službu kostolníčky a organistu. Taktiež sprostredkovane cez nášho kňaza máme možnosť zapojenia sa do rôznych aktivít aj mimo našej farnosti, hlavne pre mladých, čo nám umožňuje spoznať nových ľudí a nadväzovať priateľstvá.

2. POČÚVANIE

Aby sme mohli viesť dialóg základom je počúvanie. Je potrebné sa stíšiť, počúvať Boha, počúvať cez Ducha Svätého.

Všeobecne môžeme konštatovať, že v našej farnosti dokážeme spolu komunikovať a vzájomne sa počúvať. Tento názor prevláda hlavne medzi staršími farníkmi. Mladí veriaci v našej farnosti sa však nie vždy cítia vždy vypočutí, chýba väčšia otvorenosť a empatia jeden voči druhému. Majú pocit, že nie sú staršími rešpektovaní a ich názory nemajú žiadnu váhu.

Vzájomné počúvanie je prvý krok k vytváraniu jednoty. Na tomto by sme mali v spolupráci s našim kňazom v našej farnosti popracovať.

3. VYJADRENIE NÁZORU

V našom farskom spoločenstve máme podmienky pre vzájomné stretnutia, či už na fare alebo v kostole. Každý má možnosť vyjadriť svoj názor vo farskom spoločenstve. Je to hlavne na aktivite veriaceho, aby sa začal pýtať a zaujímať sa, mal odvahu vysloviť svoj názor. Verejnému vyjadreniu názoru značnej časti veriacich našej farnosti bráni nízka sebadôvera a odvaha, prípadne obavy z toho, čo si o nich pomyslia iní. Pričom, čím viac ľudí sa zapája, tým je väčšia rozmanitosť názorov, čo vedie k vzájomnému obohateniu sa, prípadne prijatiu správneho rozhodnutia. Je potrebné si vždy vypočuť aj názory iných. Aby všetko správne fungovalo je potrebný širší dialóg a komunikácia.

Skúsenosti mladých z našej farnosti s otvorenou a slobodnou komunikáciou sú skôr negatívne a prevažuje u nich pocit, že ich názory nie sú prijímané, väčšinou rozhodujú starší ľudia, ktorí považujú mladých ľudí za neskúsených.

Ohľadom organizácie slávení sv. omší a slávnostných liturgií sa vedú rozhovory prevažne medzi najbližšími asistujúcimi pri kňazovi. Farskú pastoračnú radu v našej farnosti nemáme z dôvodu, že napriek výzve kňaza a priamemu osloveniu niektorých veriacich, túto službu neprijali. O členstvo vo farskej rade zatiaľ prejavili záujem len traja veriaci.

Z hromadných oznamovacích prostriedkov naša farnosť využíva internetové stránky. Na web stránky našej farnosti pravidelne zverejňujeme týždenné oznamy, kde máme umiestené aj linky na rôzne kresťanské web stránky. Staršia generácia čerpá informácie prevažne z oznamov na nedeľnej sv. omši, prípadne z vývesky pred kostolom. Internetové stránky využívajú minimálne, nakoľko nemajú dostatočné skúsenosti.

4. SLÁVENIE

Liturgické slávenia vnímame ako prejav života celého Božieho ľudu, podieľame sa spoločne na slávení Eucharistie. Každá forma liturgického slávenia (svätá omša, adorácia, pobožnosti) nás niečím obohacuje a posilňuje - rovnako vzácna je každá liturgia. Okrem sv. omší máme v našej farnosti pravidelné štvrtkové adorácie za kňazské a rehoľné povolania, detské sv. omše, modlitby sv. ruženca pred každou omšou, litánie, pobožnosti krížovej cesty.

Nedeľa bez bohoslužby nie je nedeľa – patrí jej prvé miesto. Do nedeľných slávení sv. omše sa prevažne zapájajú tie isté osoby, či už ako lektori, ministranti alebo spevokol. V prípade slávení sv. omší v rámci týždňa (za zomrelých, živých) spravidla rodina, ktorá má úmysel sv. omše snaží sa pokryť aj služby lektora. Počas pracovného týždňa žalmistu a organ nemáme zabezpečený, výnimkou sú sviatky alebo slávnosti. Organizácia lektorov je väčšinou na starosti kostolníčky. Nemáme vytvorený zoznam alebo skupiny, ktoré by sa o túto organizáciu starali a odbremenili kostolníčku.

Všeobecne málo členov farnosti prejavuje iniciatívu a zapojenie do liturgických slávení. Väčšinou sa striedajú tí istí farníci. Jedným z riešení by mohlo byť vytvorenie zoznamu lektorov, rozdelenie zodpovednosti za prípravu liturgických slávení na konkrétnych ľuďoch. K rozšíreniu účastníkov lektorov a pomocníkov pri slávení sv. omše by sme mohli vo farnosti zorganizovať stretnutie, kde by sme si vzájomne odovzdali skúsenosti, odbúrali trému a povzbudili sa k aktívnejšiemu zapojeniu širšieho okruhu veriacich.

Počas pandémie sme boli odkázaní na počúvanie bohoslužby v rádiu, alebo jej sledovaniu v televízii, prípadne cez internet, čiže sme sa nemohli spoločne podieľať na slávení. Zhodli sme sa, že nič sa nevyrovná priamej účasti na bohoslužbe, ktorá nám umožňuje hlbšie prežívať Božie slovo, prijímať Eucharistiu a vytvárať živé farské spoločenstvo.

5. SPOLUZODPOVEDNOSŤ ZA MISIU

Misiu môžeme chápať ako pôsobenie cirkvi na bežný život ľudí. Misiu, aby bola úspešná, by mala ovplyvňovať bežný život človeka, mala by sa stať jeho prirodzenou súčasťou. Možno vieme rozprávať a svedčiť o našej viere v spoločenstve veriacich ľudí, v sekulárnom svete nám však často chýba odvaha rozprávať o viere a evanjelizovať svoje okolie. Bojíme sa výsmechu, neprijatia, odmietnutia, posudzovania, vylúčenia z „partie“ a pod. O viere asi najmenej rozprávame v práci. Ale taktiež to môže byť aj v rodinách, osobitne vtedy, ak časť rodiny nepraktizuje kresťanskú vieru.

Nie vždy si uvedomujeme, že svojim životom vplývame na svoje okolie a vzťahy, či už rodinné, pracovné, školské, priateľské atď. Ak nekonáme dobro a naše okolie vie, že sme veriaci, tak na základe nášho správania môže byť negatívne vnímaná celá cirkev, čo môže mnohých odradiť od viery alebo ich urobiť „vlažnými kresťanmi“. Naopak, dobro potrebuje zvyčajne viac úsilia a dlhší čas, aby pritiahlo aj ostatných. Preto by sme mali mať na pamäti, že mi veriaci by sme mali byť vždy misionármi dobra a lásky, tak, ako nám to dal za príklad počas pozemského života Ježiš.

6. DIALÓG V CIRKVI A SPOLOČNOSTI

Dialóg má nezastupiteľné miesto v budovaní vzťahov a vzájomnej dôvery. Platí to pre všetky úrovne Cirkvi: miestnu, diecéznu, národnú aj svetovú. Vyjadrovanie sa zástupcov Cirkvi k celospoločenským otázkam by malo vychádzať z podstaty života Ježiša Krista ako zástupcu Boha na zemi. Nemali by podliehať žiadnym politickým a populistickým vplyvom. Taktiež by zástupcovia Cirkvi mali byť transparentní, pravdiví a dostatočne empatický v komunikovaní rôznych problémov a káuz Cirkvi. Na Slovensku vidíme, že nevyriešené kauzy z minulosti na dlhé roky zbytočne rozdeľujú veriaci ľud. Taktiež je potrebné byť veľmi opatrný v rozlišovaní konania politikov, ktorí sa skrývajú za kresťanské hodnoty. Dnes nestačí byť „iba proti potratom“ a už sa môžeme hlásiť ku kresťanským hodnotám, pričom na druhej strane môže ísť o ľudí podporujúcich korupciu, zneužívanie moci vo svoj prospech, podporu nenávisť voči ľuďom s odlišným názorom, šírenie vedomých klamstiev a pod.

Na úrovni našej farnosti máme folklórny súbor, ktorého členovia sú zároveň aj členmi spevokolu. Pri organizovaní väčších slávení farnosť spolupracuje s Obecným úradom alebo s miestnou základnou školou.

7. EKUMENIZMUS

Pod ekumenizmom rozumieme spoluprácu s príslušníkmi iných cirkví, s ktorými nás spája jeden krst, spolupráca so susednými farnosťami.

Mali by sme byť otvorení aj na stretávanie sa s veriacimi iných náboženstiev, ktorí aj keď neuznávajú rovnaké sviatosti, môžu nás ľudsky obohatiť. Mali by sme byť vzájomne empatickí, vedieť sa porozprávať, hľadať možnosti spolupráce, napr. v oblasti kultúrnych aktivít a pod. Všetci patríme Kristovi aj keď sme takto rozdelení.

8. AUTORITA A SPOLUÚČASŤ

Autoritu môžeme vnímať ako inštitút, ktorý predstavuje pravidlá, podľa ktorých sa máme riadiť a ktorý dohliada na ich dodržovanie. Druhý pohľad na autoritu je cez „osobnosť“, ktorá požíva rešpekt a úctu. Autorita (ak nie je autokratická a direktívna) je pre život potrebná. Riadi a organizuje spoločnosť. Na rôznych miestach zastávame rôzne role, napr. v práci môžeme byť v roli podriadeného, v rodine otec/mama predstavuje autoritu pre deti a pod. Dôležité je autoritu nezneužívať.

Od autority sa môžeme veľa naučiť za predpokladu, že jej správanie je hodné učenia. Zároveň aj my ak sa snažíme byť dobrými ľuďmi, môžeme byť autoritou pre druhých. Napríklad, ak v niečom vynikáme, máme určité zručnosti, odborné znalosti, skúsenosti môžeme motivovať a potiahnuť aj iných, aby to skúsili.

V našej farnosti je pre veriacich autoritou kňaz. Riadi a organizuje liturgické slávenia vo farnosti v spolupráci s najbližšími asistujúcimi. Naš kňaz má ľudí veľmi rád. Je potešený, ak niekto príde so svojím vlastným záujmom, aktivitou, rád privíta každú jednu spoluprácu. Niekedy si ju pozmení, inokedy upraví, ale väčšinou súhlasí a je otvorený pre tieto činnosti farnosti.

Spoluzodpovednosť laikov za život v našej farnosti je ohraničená skôr len na základné fungovanie chodu farnosti z dôvodu nízkej iniciatívy a záujmu ľudí z farnosti. Dobrým príkladom tímovej spolupráce sú ale fungujúce skupiny, ktoré majú na starosti upratovanie kostola. Máme vytvorených 12 skupín, ktoré sa striedajú v pravidelných intervaloch. Predtým sa upratovalo podľa domových čísiel, nov väčšinou chodili stále len tí istí ľudia, na ktorých to bola veľká záťaž. Ďalej podľa potreby p. kostolníčka organizuje brigády okolo kostola. Zúčastňujú sa prevažne členovia upratovacích skupiniek. Tu by ale pomohla väčšia účasť veriacich nakoľko areál kostola aj s prístupovými chodníkmi je dosť veľký.

Vnímame ako veľmi potrebné, zapojiť do aktivít a činností farnosti, či už liturgických alebo iných mladších členov farnosti. Tieto úlohy v našej farnosti zastávajú prevažne seniori a nedarí sa nám zabezpečiť kontinuitu takmer v žiadnej oblasti. Musíme viac pôsobiť a vysvetľovať v svojom okolí že každý môže niečím prispieť. Potrebujeme osloviť a dať priestor aj menej aktívnym farníkom tým, že ich povzbudíme, pozveme, pochválime.

9. ROZLIŠOVANIE A ROZHODOVANIE

Rozhodovanie uplatňujeme pri rôznych aktivitách, činnostiach, kde sa spoločne dohodneme na najlepšej možnej variante zo všetkých možných.

Pri upratovaní kostola výber kvetín na výzdobu kostola skupinka konzultuje s pani kostolníčkou a spoločne sa dohodne na najlepšom výbere.

Pri riešení zložitejších vecí nám transparentnosť umožňuje lepšie porozumieť problému, napr. ak sa niečo organizuje vo farnosti vo veľkom malo by to byť jasné, prehľadné, ľahko pochopiteľné. Pokiaľ ide

o financie, malo by byť presne zdokumentované a zverejnené ako sa použili, čo sa v našej farnosti aj robí na konci roka v rámci Správy o stave farnosti.

10. FORMOVANIE V SYNODALITE

Naše farské spoločenstvo je otvorené výzve spoločného kráčania. Prijíma k sebe aj ľudí z iných krajov, miest, dedín a farností. V našej farnosti je aktívnejšia menšia skupina farníkov, ktorí majú záujem sa stretávať, počúvať, radiť. Títo členovia majú živý záujem o dianie vo farnosti. V téme zapájania sa do výziev Cirkvi je naše spoločenstvo zatiaľ skeptické. Ľudia majú nedostatočnú informovanosť ohľadne viacerých výziev, ktoré Cirkev ponúka. Ich strach z nových – dosiaľ nepoznaných vecí im zabraňuje vykročiť vpred a odtrhnúť sa od stereotypného kráčania za už poznanými vecami. Tento rok sa ale 8-10 veriacich z našej farnosti zúčastnilo Ďakovnej púte Slovákov do Ríma.

Členovia našej farnosti sa okrem spoločných svätých omší, litánií, modlitieb ruženca a upratovania vzájomne nestretávajú. Je to spôsobené veľkými vekovými rozdielmi medzi generáciami a nedostatočným časom a chuťou. Vzájomné počúvanie u nás funguje takmer bezpochybne, avšak čo sa týka prijímania názoru iných, na tom budeme musieť ešte veľa pracovať.

Ako laici máme možnosť zapájať sa do rôznych služieb. Spravidla sa ale zapájajú tí istí farníci. Chlapci sa môžu zapájať do služby ministrovania, ženy a dievčatá do lektorských služieb. Vo farnosti máme aj stretnutia Združenia mariánskej mládeže, ktorých sa môžu deti a mládež zúčastňovať. Kňaz ich k týmto stretnutiam pozýva a poskytuje im na to priestor. Miništrantov máme dvoch rómskeho pôvodu, ktorí sa slávenia sv. omše zúčastňujú pravidelne a ďalších, ktorí sa pripájajú príležitostne. Služby lektorov organizuje pani kostolníčka. Taktiež je priestor na službu pomoci upratovania spoločných priestorov kostola, okolo kostola, pravidelných brigád, kosenia, nosenia dreva, pílenia dreva, nosenia uhlia, či už na fare alebo v kostole.

Priestor pre zapojenie sa aj ďalších laikov do života farnosti je ale je potrebná aktivita a iniciatíva zo strany veriacich. Sme malá farnosť, preto asi ani do budúcnosti nemôžeme očakávať výrazné zmeny alebo veľkú účasť. Možno by bola cesta vytvoriť „zdravé jadro“ aj za účasti mladších farníkov, ktorí budú mať záujem organizovať pri farnosti rôzne aktivity.

Farskú radu v našej farnosti zatiaľ nemáme. Po ozname duchovného otca, ktorý vyzval ľudí, ktorí sú ochotní byť členmi farskej rady, aby sa prihlásili, prejavili záujem iba traja ľudia. Príčin môže byť niekoľko. Jednou z nich je určite strach. Strach z toho, čo povedia iní, že sa prihlásil práve tento /táto, strach zo zodpovednosti, ľudské ohováranie a osočovanie môže predstavovať ďalší faktor, pretože sa vždy nájdú ľudia, ktorým sa niečo nepáči, ktorým je ľahšie niečo skritizovať, komentovať správanie a rozhodovanie iných, než nazrieť sám do seba a urobiť prvý krok. Určitý faktor môže byť aj to, že p. farár s výzvou na zriadenie farskej rady prišiel až po nejakom čase (najmä kvôli pandémie). Určite je

sfunkčnenie farskej rady pre našu farnosť úloha na najbližšie týždne, nakoľko potrebujeme začať diskutovať plány na ďalšie obdobie, či už v ekonomickej alebo pastoračnej oblasti.

Priestor na vzájomné stretávanie vo farnosti síce nemáme striktné vymedzený, ale ak sa chcú ľudia navzájom spoločne stretávať, môžeme využívať skromné priestory fary alebo priamo náš kostol.

ZÁVER:

Pravidelné stretnutia farskej synody boli dobrým nástrojom na zlepšenie vzájomnej komunikácie v našej farnosti. I keď sa stretnutí nezúčastňovala celá farnosť a boli účastní najmä starší veriaci, hodnotíme stretnutia pozitívne. Pomohli nám pravdivo zhodnotiť fungovanie našej farnosti, vzájomne vzťahy, pomenovať silné aj slabé stránky a navrhnúť konkrétne aktivity k zlepšeniu vzájomného spolužitia a zapojeniu väčšieho počtu veriacich do aktivít farnosti.

Výhodou je, že sa navzájom poznáme, sme jedna veľká rodina, máme na čom stavať – zužitkovať skúsenosti a rady starších a od mladých čerpať nové inšpirácie, entuziazmus, nadšenie a zápal. Taktiež by sme mali byť viac otvorení názorom mladším členov farnosti. Mali by sme sa zbaviť predsudkov, že ak nemajú dostatočné životné skúsenosti, nemôžu priniesť dobré návrhy. Nestačí však iba predkladať návrhy, potrebujeme prejsť viac zodpovednosti ale aj osobnej angažovanosti na realizácii rozličných služieb pre potreby farnosti.

Potrebujeme odstrániť predsudky, zbaviť sa konštatovaní „nech sa zapájajú iní, prečo by som mal práve ja“. Každý sám pre seba by si mal zodpovedať otázku, ako môže prispieť k oživeniu života v našej farnosti. Nestačí však iba zostať pri odpovedi. Každý môže prispieť k budovaniu farnosti a spoločnému kráčeniu primerane veku, stavu a svojim schopnostiam.

Aj v našej farnosti žijú ľudia, ktorí majú rôzne talenty a vedeli by pritiahnuť či už praktizujúcich veriacich k aktívnejšiemu zapojeniu sa do života farnosti alebo aj neveriacich. Problémov, prečo naša farnosť posledné roky upadá je viacero:

1. neochota alebo strach prevziať iniciatívu na realizáciu rôznych aktivít s neistým výsledkom
2. nízky počet veriacich v aktívnom veku života, mladých rodín a mladých všeobecne
3. neochota obetovať voľný čas, prácu, zdroje pre spoločné dobro
4. strach z neúspechu a zlyhania, zábrany z názorov iných (čo si o mne pomyslia, ohováranie)
5. predsudky z nízkej účasti veriacich
6. nezáujem o aktivity a spoločenský život vo farnosti
7. konzumný spôsob života a rastúci individualizmus

Počas stretnutí vznikli aj rôzne dobré nápady, čo by sme mohli v našej farnosti začať robiť, napr:

1. organizovať „Farské dni“ pre vzájomné poznávanie sa
2. vytvoriť rozpis pre službu lektorov a odbremeniť tak kostolníčku
3. zorganizovať spoločné púte, či už po slovenských pútnických miestach alebo do zahraničia
4. zorganizovať cyklotúry do blízkeho okolia

5. opekačky vo farskej záhrade spojiť aj konkrétnou praktickou pomocou či už na fare alebo v areáli kostola a pod.

Z členov farnosti, ktorí sú ochotní organizovať a zastrešovať aktivity na ktorých sa dohodneme chceme vytvoriť „zdravé jadro“ ktorí budú ochotní tieto aktivity uvádzať do života.

Ak sa budeme v našom farskom spoločenstve viacej stretávať, môžeme spoločne rásť, navzájom sa obohacovať a byť si navzájom k sebe bližší. Aktivity by mali byť otvorené pre všetkých (nielen pre veriacich), ktorí majú chuť a záujem sa stretávať prispieť svojou aktívnou účasťou k budovaniu a rozvoju dobrých medziľudských vzťahov.

Hľadanie spoločných riešení a vzájomná tolerancia a otvorenosť by mali predstavovať základný pilier spoločenstva, na čom budeme musieť v našej farnosti veľmi popracovať.

Zhodli sme sa, že je potrebné sa spoločne aj viac modliť za jednotu cirkvi. Vďaka pôsobeniu Ducha Svätého, ktorý nás odmenil svojimi milosťami a pokojom v srdci sme pochopili to dôležité, „Spoločne kráčajme ako Boží ľud“.

Materiály k Synode o synodalite na základe výstupov z jednotlivých stretnutí spracovaných zúčastnenými osobami napokon v spolupráci s p. farárom skonsolidovali títo členovia farnosti:

Monika Zelinová

Magdaléna Šedivá

Mária Haulíková s manželom

Anna Mjartanová

Správu, ktorú pripravili moji farníci som si prečítal a schválil. Chcel by som vysloviť úprimné poďakovanie všetkým, ktorí sa akokoľvek zapojili do prípravy tohoto dokumentu, a tých ktorí sa zúčastnili hoci aj jedného spoločného stretnutia synody. Zároveň pozývam aj ostatných farníkov a občanov našich dedín Čaka a Plavé Vozokany, prečítať si tieto závery a hľadať v sebe možnosti ako sa naďalej zapájať do života Cirkvi v našej farnosti.

Peter Hayden, farár

V Čake 1. Júna 2022